

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

X. An etiam extendatur ad fructus, quorum beneficiarius dominum habet?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

- 2 *Mandatum alicui datum locandi res Ecclesie, extenditur tantum ad triennium, quo finito Procurator non potest absque nouo mandato in aliud triennium illas locare.*
- 3 *Mandatum si detur ad locandas res Ecclesie bis, vel ter, finitur primo triennio elapso.*
- 4 *Mandatum si Procuratori datum sit ad locandum ultra triennium simultaneè, non valere, secus autem si datum sit ad locandum successiue.*

Responderetur (quamvis aliqui, vt Molina de iust. tract. 2. d. sp. 466. in fin. affirmant, alij autem, vt Couar. 1. var. cap. 16. num. 6. Scortia theor. 115 & Azor. 2. part. lib. 9. cap. 2. quæst. 5. negent ex eo, quod fieret fraus legi, si facultas ad res Ecclesie locandas ultra triennium daretur, & consequenter aiunt, quod Constitutio prohibens alienationem rerum Ecclesie ultra triennium includat etiam mandatum ad eas locandas, & sic quod si detur alicui mandatum, vt locet res Ecclesie, extendatur tantum ad triennium, quo finito procurator non poterit absque noua commissione in aliud triennium illas locare. Item si mandatum detur ad locandum res Ecclesie bis, vel ter, mandatum finitur primo triennio elapso, & (citant Decium consil. 288.) distinguendum sic esse: nempe non valere mandatum, si procuratori datum sit ad locandum ultra triennium simultaneè; valere verò, si datum sit ad locandum ultra triennium successiue; ita vt finita prima locatione per triennium, possit procurator aliam, & aliam locationem eiusdem rei Ecclesiasticæ, prout sibi videbitur, per aliud, & aliud triennium successiue facere: sic enim principalis non dat procuratori facultatem ad locandum rem Ecclesie ultra triennium, sed solum dat facultatem ad locandum per plura triennia successiue: quod non videtur iure prohiberi, quia sicuti principalis rerum Ecclesiasticarum administrator potest res illas pluribus locationibus triennialibus successiuis locare, sic poterit alteri id ipsum, vices suas committendo, concedere. Accedit, durum videri, quod quolibet triennio obligatus is sit mandatum renouare; valebit igitur in tali casu, quoad vsque non fuerit à principali reuocatum.

DVBITATIO VIII.

An possit Prælatus sua Constitutione particulari triennium per Extrauag. *Ambitiosæ*, concessum ad locandum coarctare?

SUMMARIVM.

- 1 *Prælatus potest coarctare triennium, quia ita potius fauet, quam aduersetur Constitutioni Patelli I.*

Responderetur affirmatiue, quia in cit. Extrauag. locatio triennalis solum permittitur, & diuturnior prohibetur. Quapropter Constitutio Prælati coarctans locandi tempus, v. g. prohibens, ne ultra biennium fiat locatio, supradictæ Extrauaganti potius fauet, quam aduersetur. Sic Doctores, quos citat, & sequitur Barb. de potest. Episcop. 3. part. alleg. 95. numero 18.

DVBITATIO IX.

Ad quam bona Ecclesiastica prohibitio locationis ultra triennium extendatur?

SUMMARIVM.

- 1 *Prohibitio locationis ultra triennium extenditur ad omnia bona Ecclesiarum, Monasteriorum, & piorum locorum, si Episcopi auctoritate sint erecti.*
- 2 *Hospitalia, Collegia, Confraternitates, alique pii loci, qui sine Episcopi auctoritate sunt erecti, non gaudent hoc privilegio.*

Responderetur ex communi, extendi ad omnia bona Ecclesiarum, Monasteriorum, & piorum locorum (si Episcopi auctoritate sint erecti) immobilia, & mobilia pretiosa, quæ seruando seruari possunt. Sic dicebam cap. precedenti, dub. 1. Et probatur, quia de his omnibus expressè loquitur Extrauag. *Ambitiosæ*.

Dixi, si Episcopi auctoritate sint erecti; quia Hospitalia, Collegia, Confraternitates, alique pii loci, qui sine Episcopi auctoritate sunt erecti, quamvis opera pia sint, non gaudent hoc privilegio, sed possunt ipsorum bona ultra triennium sine solennitatibus à iure requisitis locari, & alienari. Sic Gamma de iur. ult. num. 9. Mascard. de probat. concl. 809. n. 11. Tusch. lit. H. concl. 163. n. 9. & segg. Barbosa de potest. Episc. part. 3. alleg. 75. num. 32. & 35. & alij, quos referebam cap. 29. dub. 20. quamvis aliqui contrarium sentiant; quæ de re vide cit. dub. 20.

DVBITATIO X.

An etiam extendatur ad fructus, quorum Beneficiarius dominium habet?

SUMMARIVM.

- 1 *Beneficiarius potest fructus sui beneficii ad longum tempus, v. g. pro sua vita locare, & alienare.*
- 2 *In Extrauaganti Ambitiosæ prohibentur ultra triennium locari, & alienari omnia bona Ecclesiastica immobilia, & mobilia, quæ seruando seruari possunt, si illa sint bona, & fructus, qui spectent ad Ecclesiam. Secus est si sint bona, & fructus, qui spectent ad beneficiatum.*
- 3 *Respectus ne beneficiarius fame pereat, & sic ne Ecclesia defraudetur debito obsequio, est sufficiens congruentia ad prohibendum, ne locet ultra triennium fructus beneficii, sed non constat de prohibitionem aliqua in esse.*
- 4 *Assignatur multiplex differentia inter fructus ad Ecclesiam pertinentes, & ad beneficiarium spectantes.*

Responderetur negatiue, adeò vt beneficiarius possit illos ad longum tempus, v. g. pro sua vita, locare, & alienare. Sic dicebam, & probabam supra cap. precedenti, dub. 24. & docent Abb. in cap. 2. de his, quæ sunt à Prælati, & in cap. veniens, de transact. num. 1. Couar. 2. var. cap. 16. num. 6. ad fin. Gregor. Lopez l. 9. verb. arrender, tit. 7. part. 1. Mantica de iur. & ambig. conuent. tr. 1. lib. 5. tit. 3. num. 21. Mol. de iust. lib. 1. tract. 2. disp. 466. alter Molin. lib. 1. de primog. cap. 2. num. 27. Valquez in opusc. de redditib. cap. 2. §. 2. num. 31. & segg. Less. lib. 2. de iust. & iur. cap. 24. dub. 11.

dub. 11. num. 7. Azor. 2. p. lib. 9. cap. 2. quest. 7. Cenedus ad decret. collect. 76. num. 3. & collect. 102. num. 3. Redoanus q. 6. §. ult. num. 4. Zerola in praxi, verb. Alienatio, §. 3. concl. 10. Scortia theor. 115. Sopranus apud Filiucium tract. 44. cap. 4. quest. 1. & alij quos referebam cit. cap. precedenti, dub. 24. Quamvis contrarium sentiant Armilla verb. locatio, num. 5. Rodriguez 1. p. cap. 18. num. 5. Sà verb. Conductio, num. 13. Riccius decis. 114. num. 3. Boërius decis. 224. num. 2. Gutierrez lib. 1. canon. 99. cap. 88. num. 14. Gamma decis. 390. num. 6. & decis. 156. num. 2. Barbosa de potest. Episcop. part. 3. alleg. 95. num. 20. & Bonacina de contrahib. feud. quest. 8. punct. 4. num. 32. sed quod dixi, est multo probabilius ob rationes in cit. dub. 24. adductas. Vide ibi.

Obiicies. In Extrauag. Ambitiosa, prohibentur ultra triennium locari, vel alienari omnia bona Ecclesiastica immobilia, & mobilia pretiosa, quæ seruando seruari possunt: ergo & prohibentur etiam fructus beneficiorum ad beneficiarios ipsos spectantes. Consequentia probatur, quia & tales fructus etiam bona Ecclesiastica dicuntur. Accedit, quod in dicta Extrauag. excipiuntur tantum fructus, & bona, quæ seruando seruari non possunt, sed tales non sunt fructus beneficiorum nondum collecti, cum hi dici non possint, quod seruari non possint: ergo non comprehenduntur sub exceptione facta.

Respondetur, distinguo antecedens: prohibentur ultra triennium locari, & alienari omnia bona Ecclesiastica immobilia, & mobilia, quæ seruando seruari possunt, si illa sint bona, & fructus, qui spectent ad Ecclesiam, concedo: si sint bona, & fructus, qui spectent ad beneficiatum, nego; quia citata Extrauag. Ambitiosa, loquitur solum de iis, quæ sunt generis prioris, non item de iis quæ sunt generis posterioris. Quod inde probatur, quia decisio omnis legis desumitur ex proœmio, cum generale sit legi ex rubrica, sub qua ponitur, interpretationem accipere. Gloss. in l. 1. verb. Prætoris, Cod. ne liceat tertio prouocare, & ibid. Bald. & alij communiter Doctores, & diffusius Alex. l. 1. ff. si certum petatur, num. 3. At in proœmio certum est, quod Extrauagans tantum de bonis, & fructibus Ecclesiæ loquatur, ibi: Immobilia, & mobilia pretiosa Deo dicata, ex quibus Ecclesia reguntur, & ministri alimoniam vendicant. Ergo, &c. Neque obstat, quod subdatur postea generalis prohibitio omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum, quia illa generalis prohibitio debet intelligi, sicuti dicebam, iuxta proœmium Constitutionis, quæ est solum de rebus Deo dicatis, præterquam quod solum bona & fructus Ecclesiæ antonomastice res, & bona Ecclesiastica dicuntur.

Obiicies secundò, si beneficiarius possit fructus beneficij ad seipsum pertinentes ad longum tempus, pecunia anticipata, locare, & alienare, fieri posset, quod successu temporis debitis alimentis careret, & ob id Ecclesiam debito seruitio priuaret: ergo ne tale inconueniens sequatur, dicendum est, quod non possit illos ad longum tempus locare, & alienare, præsertim quia dicti fructus destinati sunt ad sustentationem beneficiati, cap. de prabendis.

Respondetur, congruentiam istam sufficientem esse, ut statuatur lex prohibens alienationem fructuum beneficiorum ad longum tempus, pecunia anticipata fieri. At dum talis lex condita, & promulgata non fuerit, poterit beneficiarius ad libitum, durante vita locare, & alienare.

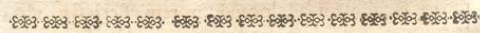
Vnde sequitur, discrimen esse inter fructus ad Ecclesiam pertinentes, quorum beneficiarius solum administrationem habet, & inter fructus ad beneficiarium spectantes, quorum beneficiarius dominium obinet; quia illi non possunt ultra triennium, hi verò

possunt ad longum tempus, quin vita durante locari. Item secundò, quod si illi per triennium locentur, firma remanet locatio, tametsi locans moriatur, vel beneficium relinquat, quia illam locationem fecit nomine Ecclesiæ, quæ non cessat: at locatio istorum cessat cessante beneficiario locante, quia nomine proprio, & de iure proprio fecit; quod nomen, & ius cessat beneficiario cessante: cum non potuerit in conductorem ius aliud transferre, quàm quod ipse habebat. Item tertio, quod successor beneficiarius stare debet locationi priorum ad prædecessore factæ, si facta fuerit per tempus à lege permillum: at stare non debet locationi posteriorum factæ, nisi fundi sint sati, & fructus pendentes, ac de proximo colligendi. Vide Couar. 2. var. cap. 15. num. 6. Molin. cit. disp. 466. alterum Mol. de primogen. lib. 1. cap. 21. num. 27. Bonac. de contrah. locat. & conduct. q. 7. punct. ult. & Barbosa in remiss. Concilij, sess. 25. cap. 11. de reformat. Vide etiam quæ dicebantur cap. precedenti, dub. 24.

CAPVT XIX.

De clausura Monialium, & prohibito ingressu intra Clausura Monasteriorum, tam mulierum, quàm virorum.

DVBITATIO I.

An, & qualiter clausura Monialium præcipiatur obseruari?

S V M M A R I V M.

1. Clausura Monialium stricte obseruatur, neque earum quolibet extra clausura Monasterij cessante legitima causa, & licentia Ordinarij ad breue tempus egredi potest.
2. Constitutio Ecclesiastica introducens clausuram Monialium, in aliquibus locis recepta non fuit, qua de causa stricte obseruari præcipitur.

RESPONDETUR, clausuram Monialium quæ Religionem quancunque professa sunt, stricte obseruari (ita ut nulla earum extra clausura Monasterij sui egrediatur, quocumque prætextu, etiam ad breue tempus, nisi ob legitimam causam ab Ordinario licentia obtenta fuerit) præcipitur à Bonifacio VIII. cap. periculoso, de statu Regul. in 6. Item quia Constitutio hæc in aliquibus locis recepta non fuerat, & in alijs in desuetudinem abiit, rigore obseruari præcipitur à Tridentino Concilio sess. 25. de Regular. cap. 5. & 22. non obstantibus quibuscunque statutis, & priuilegijs quacumque firmitate munitis, & quibuscumque præscriptionibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Item à Pio V. in motu proprio, qui incipit: Decoris, & honestati, & altero qui incipit: Circa Pastoralis officij, ubi innouatur, & districte obseruari præcipitur prædicta Bonifacij VIII. Constitutio, ac decretum Tridentini. Item tandem à Gregorio XIII. in Motu proprio, cuius initium: Deo sacris Virginitatibus.

DVBITA